

towych władz administracji ogólnej, które w granicach swej kompetencji są obowiązane ich żądanie wykonać.

O tem, który wypadek należy uważać za niecierpiący zwłoki, decyduje wyłącznie władza wojskowa.

Art. 21. Wprowadzenie stanu wojennego wyklucza na danym obszarze stosowanie przepisów o stanie wyjątkowym.

O ile na obszarze, na którym istniał poprzednio stan wyjątkowy, wprowadzono stan wojenny, — wydane poprzednio rozporządzenia i zarządzenia na podstawie przepisów o stanie wyjątkowym pozostają nadal w mocy, jeżeli nie są sprzeczne z rozporządzeniem niniejszem, lub też nie zostaną zmienione rozporządzeniami i zarządzeniami, wydanymi na podstawie rozporządzenia niniejszego.

Art. 22. Zniesienie granic obszaru, objętego działaniami wojennymi, powoduje z mocy samego prawa zniesienie stanu wojennego.

Wyłączenie pewnych miejscowości z obszaru, objętego działaniami wojennymi, powoduje z mocy samego prawa zniesienie stanu wojennego w tych miejscowościach.

Uchylenie stanu wojennego, o ile ma nastąpić przed zniesieniem, lub też zmianą granic obszaru wojennego, należy do kompetencji Naczelnego Wodza.

Rozporządzenia, przewidziane w artykule niniejszym winny być ogłaszane w sposób, określony w art. 1 lub też 3 rozporządzenia niniejszego.

Uchylenie stanu wojennego powoduje z mocy samego prawa uchylenie wszelkich rozporządzeń i zarządzeń Naczelnego Wodza, wydanych dla obszaru, na którym stan wojenny uchylono, z wyjątkiem rozporządzeń i zarządzeń, dotyczących sądownictwa doraźnego (art. 12 ust. 6).

Nie dotyczy to jednak kar i postępowania karnego, przewidzianych w art. 14 i 15 rozporządzenia niniejszego, jak również odpowiedzialności gmin lub wsi za szkody i straty oraz postępowania odszkodowawczego, przewidzianych w art. 11 rozporządzenia niniejszego. Rozpoczęte postępowanie doraźne, w którym na zasadzie art. 13 nie zachowano terminów ustawowych, należy prowadzić dalej, mimo niezachowania tych terminów.

Art. 23. W zakresie spraw, objętych rozporządzeniem niniejszem, Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych określi w drodze rozporządzenia właściwość, tok instancyj i tryb postępowania władz administracyjnych, o ile rozporządzenie niniejsze nie zawiera odnośnych postanowień.

Minister Spraw Wewnętrznych władny jest także określić w miarę potrzeby tryb uzyskania przez gminę lub wieś środków dla wyrównania szkód i strat, przewidzianych w art. 11, drogą odpowiedniej daniny lub świadczeń osobistych.

Tok instancyj i tryb postępowania władz wojskowych określi rozporządzenie Naczelnego Wodza.

Art. 24. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Wojskowych,

Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, w porozumieniu z innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 25. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy sprzeczne z jego postanowieniami.

Art. 26. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabyłowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

55.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 16 stycznia 1928 r.

o przedłużeniu terminu wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. w przedmiocie rewizji uprawnień (koncesyj) na sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem skarbowym.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Termin wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r.

w przedmiocie rewizji uprawnień (koncesyj) na sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem skarbowym (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1022), przedłużony do dnia 1 lipca 1928 r. rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 696), przedłuża się do dnia 31 grudnia 1928 r.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

56.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 16 stycznia 1928 r.

o budowie i utrzymaniu wojewódzkich zakładów opiekuńczo-wychowawczych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Z dóbr państwowych, w szczególności zaś z dóbr, przeznaczonych na cele reformy rolnej, wyłączone zostają w każdym województwie na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami objekty potrzebne pod budowę i rozszerzenie wojewódzkich zakładów opiekuńczo-wychowawczych (ogólnych i specjalnych). Wartość wyłączonych obiektów w każdym wypadku nie może przekraczać zł. 100.000. Wyłączone objekty zostają przekazane bezpłatnie na własność właściwych samorządów wojewódzkich, z wyjątkiem tych obiektów, które przeszły lub przejdą na własność Skarbu Państwa na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1), które to objekty zostaną przekazane właściwym samorządom wojewódzkim na powyższe cele za cenę nabycia z doliczeniem kosztów administracyjnych, a w szczególności pomiarowych. Objekty te nie mogą być wykorzystywane na inne cele, niż przewiduje niniejsze rozporządzenie.

Art. 2. Ilość wojewódzkich zakładów opiekuńczo-wychowawczych, kolejność i termin rozpoczęcia ich budowy w poszczególnych województwach ustanawia Minister Pracy i Opieki Społecznej po zasięgnięciu opinii organów wykonawczych samorządu wojewódzkiego.

Decyzje w zakresie spraw powyższych do czasu utworzenia samorządu wojewódzkiego wydaje Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Przekazanie obiektów przeznaczonych na zakłady następuje w terminie ustalonym dla przystąpienia do budowy, względnie uruchomienia zakładu.

Art. 3. Projekty i kosztorysy budowy wojewódzkiego zakładu opiekuńczo-wychowawczego wymagają obok zachowania ogólnych przepisów budowlanych zatwierdzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 4. Do wojewódzkich zakładów opiekuńczo-wychowawczych przyjmowane są dzieci w wieku do lat czternastu włącznie, potrzebujące opieki społecznej. W wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, mogą być przyjmowane dzieci w wieku ponad lat czternaście. Pierwszeństwo w przyjmowaniu do zakładu przysługuje:

1) sierotom po poległych i zmarłych, których śmierć pozostaje w związku przyczynowym z wykonaniem ich służbowych obowiązków wobec Państwa i związków komunalnych danego województwa;

2) sierotom po osobach, które położyły szczególne zasługi w pracy państwowej, samorządowej i społecznej.

O przyjęciu do zakładów dzieci wymienionych w punktach 1 i 2 decyduje organ wykonawczy samorządu wojewódzkiego.

Z zastrzeżeniem zawartem w ustępie pierwszym do zakładów będą przyjmowane przed innymi dziećmi umieszczone w nich przez gminy tego województwa, którego związek komunalny zakład utrzymuje, względnie tych powiatów, które należą do związku celowego, utrzymującego zakład. W wypadku miejsc wolnych do wojewódzkich zakładów opiekuńczo-wycho-